

JEVANĐELJE OD ISAIJE

SPAŠEN I POSLAT

(ISA. VI LAUTOV PREVOD.)

U godini u kojoj je umro kralj Uzija, video sam Jehovu kako sedi na prestolu visokom i uzvišenom; a skut od Njegovog plašta ispunjavao je hram. Iznad Njega su stajali serafimi; svaki od njih je imao šest krila; sa dvoje njih je zaklanjao svoje lice, sa dvoje njih je prekrivao svoje noge, a dvoje njih je koristio kod letenja. I klicali su naizmenično, i rekli:—

Svet, svet, svet, Jehova Bog nad Vojskama! Cela zemlja je puna Njegove slave.

I stubovi od predvorja bili su uzdrmani glasom njihovog klicanja; i hram je bio ispunjen dimom. I ja sam rekao, Jao meni! Zaneleo sam; jer sam čovek zagađenih usana; i usred naroda nečistih usana prebivam; jer su moje oči videle Kralja, Jehovu Boga nad Vojskama. I jedan od serafima je leteći došao do mene; i u njegovoj ruci je bio užareni ugallj, koji je on uzeo sa kleštima sa oltara. I dodirnuo je moja usta, i rekao:—

Gle! ovo je dotaklo tvoje usne; Tvoje bezakonje je uklonjeno, i tvoj greh je okajan.

I čuo sam glas od Jehove, kako govori, Koga ću poslati; i ko će ići za nas? A ja sam rekao, Pogledaj, Ovde sam; pošalji mene. I On je rekao:—

Idi, i kaži ti tom narodu; Slušate zaista, ali ne razumete; Vidite zaista, ali ne opažate; Učini salastim srce ovog naroda; Učini njihove uši gluvim, i zaslepi njihove oči; Kako ne bi videli sa svojim očima, i slušali svojim ušima, I razumeli svojim srcima, i bili obraćeni; i da ih Ja ne trebam izlečiti.

A ja sam rekao; Koliko dugo, Jehova? I On je rekao:—

Dok gradovi ne budu opustošeni, tako da tu ne bude stanovnika; I kuće, tako da tu ne bude čoveka; i da zemlja bude ostavljena potpuno pustom. Dok Jehova ne ukloni muškarce daleko; I tu bude mnogo napuštenih žena usred zemlje. I ako tu bude deseti deo ostao u njoj, Čak će i to pretrpeti ponovno uništenje; Ipak, kao što božikovina, i hrast, iako posećeni, imaju svoje deblo koje im ostaje, Sveto seme biće deblo nacije.

„VIDEO sam Jehovu.“ Uporedite Jovan xii 37-41 sa stihovima 9 i 10 od ovog poglavlja, i videće se da je Hrist bio taj koga je Isaija video u Njegovoj slavi. Iz ovoga saznajemo nešto o čudesnoj slavi našeg Iskupitelja, i čega se On odrekao radi spašavanja nas. On je sjaj Očeve slave, i jasno obličje Njegove osobe. Jevr. i 1,

2. Slava koju je imao sa Ocem pre nego što je svet počeo sada je Njegova (Jovan xvii 5), i On je daje nama, jer ćemo biti „zajedno proslavljeni“. Rim. viii 17.

„NJEVOV skut je ispunjavao hram.“ reč prevedena „skut“ je ista koja je prevedena u Jer. xiii 22, 26, i drugim mestima „suknje“, a u Izl. xxviii 33, 34; xxxix 24, 25, 26, prevedena je „rub“. Rub ili suknja od Njegove haljine ispunjavala je hram.

ŠTA je ta haljina? Evo ga odgovor: „Gospode, Bože moj, silno si velik; slavom si i veličanstvom zaodenut. Ti koji se svetlošću prekrivaš kao haljinom, koji nebesa razvlačiš kao zavesu.“ Ps. civ 1, 2. Svetlost i slava od Gospoda je Njegova odeća; Njegov skut, koji je ispunjavao hram, bila je Njegova slava.

„CELA zemlja je puna Tvoje slave.“ To jest, haljina sa kojom Gospod pokriva Sebe punina je zemlje. Ne samo hram na nebu, već cela zemlja je ispunjena sa rubom od Njegove haljine. Setite se sada da kada je Isus bio ovde u telu, sve što je bilo potrebno za izlečenje sirote, bolesne žene je da ona treba „dotaći rub Njegove haljine“. Dakle gde god da smo, na dohvat smo ruba od te haljine koja donosi život i zdravlje i spasenje.

„Lekovitost haljine bez šava Jeste pored naših kreveta bola; Dodirujemo Ga u gužvi života i navaljujemo, I ponovo smo celi.“

„PUNINA cele zemlje je Njegova slava.“ To je, kao što može biti viđeno sa margine od Revidirane, bukvalan prevod Hebrejskog. Gde god na zemlji vidimo puninu, kako otkriva sebe u umnoženim oblicima života, to je Gospodnja slava. Pamteći sada da čak i u rubu od Njegove haljine postoji lečenje, šta nas to može naučiti osim da Bog očekuje da svi budu izlečeni, da budu potpuni—sveti. Za tu svrhu je obilno pružio. Sve što je potrebno je da mi dodemo u svestan dodir sa Njim inteligentnom verom. Isus Hrist je došao da bi mi mogli da imamo život, i da bi mogli da ga imamo u izobilju. Jovan x 10. Život je svetlost ljudi. Ako bismo samo videli život, kakav jeste svuda oko nas, i dopustili sebi da budemo kontrolisani od njega, bolest bi postala stvar prošlosti, jer je večna svežina karakteristika života. Da govorim jasno, ako prepoznamo da je ono što je nazvano „zakoni prirode“ samo manifestacija Božjeg života, i pustimo tim zakonima da vladaju u nama, pronaći ćemo Isusov život manifestovan čak i u našem „smrtnom telu“, i to će značiti pobeda nad bolesti kao i nad grehom.

„IZNAD toga su stajali serafimi.“ Ili, „iznad Njega su stajali serafimi“. Hebrejski ne pravi razliku između muškog i srednjeg roda. U ovom slučaju to znači istu stvar, jer bi iznad prestola bilo iznad Gospoda. Reč „serafim“ znači „vatreni“. Razlika, ako postoji, između njih i heruvima, nije otkrivena; ali čitamo u Jezekilju xxviii 14 o „pomazanom heruvimu koji zaklanja“; a na poklopcu kovčega u Mojsijevom šatoru

bile su figure heruvima koji zaklanjaju Gospodnju slavu.

SVAKI serafim pokriva svoje lice sa dvoje od svojih krila, kao da je nemoćan ili nedostojan da gleda direktno u Boga. Ipak iskupljeni sveti će „gledati Njegovo lice“. Otk. xxii 4. Oh, čudesne li privilegije date Adamovim sinovima! da budu u takvim uslovima bliskosti sa Bogom nad vojskama kakvi nisu dozvoljeni ni najvišim od nepalih anđela. I da čak sada pokaže tu posebnu uslugu datu poniznim Hristovim sledbenicima, On kaže, „njihovi anđeli na nebu neprestano gledaju lice mog Oca, koji je na nebu“. Mt. xviii 10. Ovo pokazuje da postoji razlika, i da anđeli koji su posebno zaduženi da čuvaju verne na zemlji, imaju pristup Ocu u meri u kojoj drugi nemaju. „Pristupajmo, zato, smelo prestolu milosti.“ „Jedno sam ja zatražio od Gospoda, za tim ću težiti: da prebivam u domu Gospodnjem sve dane svog života, da gledam lepotu Gospodnju i da istražujem u Njegovom hramu.“ Ps. xxvii 4.

„JAO meni; jer sam izgubljen, odsečen, zaneleo; zato što sam ja, čovek nečistih usana, video Kralja, Gospoda nad vojskama.“ Bio je to pogled na Gospoda koji je učinio Isaiju svesnim njegove sopstvene nesavršenosti. Jov je rekao, „Sada te vidi moje oko. Zato prezirem samog sebe.“ Jov xlii 5, 6. Pogled na Gospoda otkriva prisustvo greha, te ili uklanja greh, ili uništava grešnika, prema okolnostima pod kojim je On viđen.

„OVO je dotaklo tvoje usne; uklonjeno je tvoje bezakonje i očišćen je tvoj greh.“ To je vatra sa oltara, koja, kada je bačena na zemlju, čini uništenje. Ista vatra koja čisti one koji priznaju svoje grehe, proždire one koji se drže njih. Božji sveti, pošto su bili iskušani u vatri, kao zlato, i pošto im je tim pročišćena sva legura greha, mogu boraviti usred večnog ognja koji će proždreti zle kao plevu. Čitajte Mal. iii 2, 3; Isa. xxxiii 14, 15.

ZAPAZITE koliko brzo su Isaijini gresi bili uklonjeni. Sve što je učinio bilo je da prizna da je grešnik. Čim je rekao, „Ja sam čovek nečistih usana“, anđeo ga je dotakao sa ugljem sa Božjeg oltara, govoreći, „Uklonjeno je tvoje bezakonje.“ „Ako priznajemo svoje grehe, veran je on i pravedan da nam oprost naše grehe i da nas očisti od svake nepravednosti.“ Samo priznajte svoj greh i možete znati da je on nestao. Neke iskrene duše kažu: „Priznao sam sve grehe za koje znam, i odlučan sam da ne stanem dok nisam otkrio svaki greh u mom karakteru, i priznao ga; tako da mi može biti oprošteno.“ Pa, ne biste mogli ni blizu nabrojati sve vaše grehe tokom života. Ima ih više nego što se može izbrojati. Isaija je učinio celu stvar odjednom: „Ja sam čovek nečistih usana“, što je značilo da je bio nečist u srcu. Carinik je rekao, „Bože budi milostiv meni, grešniku“, i otišao je svojoj kući opravdan. Budite uvereni da ako sami priznate da ste grešnik, oprošteno vam je.

Bog spašava ljude samo za službu. Cilj našeg čišćenja nije samo da bismo izbegli uništenje, već da možemo biti glasnici spasenja. Čim je Gospod očistio Isaiju od greha, uzviknuo je, „Koga da pošaljem, i ko će za nas poći?“ To je bilo opšte pitanje, a ipak posebno namenjeno za Isaijine uši. I prorok je čuo, i odmah odgovorio, „Evo, ja; mene pošalji.“ Bog nas miri sa Sobom preko Hrista, i stavlja reč pomirenja u nas, da mi, na mestu Hrista, možemo biti sredstva za pomirenje drugih. 2. Kor. v 18-20. On kaže, „Dodite!“ i onda svima koji poslušaju poziv, kaže, „Idite!“

Gospod je rekao da će biti samo nekolicina spašenih. Tako da je utvrdio Isaiju protiv obeshrabrenja, puštajući ga da zna na početku kakav će biti rezultat njegove poruke. On treba da nosi poruku čiji efekat će biti da otvrdne srca, i učini ljude slepim i gluvim za istinu.

Pogledajte u Jovanu xii 37, i videćete kakva je to vrsta poruke koja otvrdnjava ljudska srca. „Ali iako je pred njima činio toliko mnogo čuda, ipak nisu poverovali u Njega.“ Ipak čuda su učinjena i zapisana samo zbog svrhe osposobljavanja ljudi da poveruju u Isusa, i da steknu život preko Njegovog imena. Jovan xx 30, 31. I neki jesu poverovali. Tako vidimo da je nežna Božja milost ono što otvrdne ljude. „Ako li se i iskaže naklonost zlom, on se ipak neće naučiti pravednosti.“ Isa. xxvi 10. Međutim Bog je jasan. Kako bilo koja duša može držati Boga odgovornim za svoje neverovanje, kada je Božja dobrota, koja vodi ljude do pokajanja, ono što ju je otvrdnulo?

Koliko dugo treba da bude na snazi ova dužnost data Isaiji?—Do kraja sveta. „Sve dok gradovi ne ostanu pusti bez stanovnika, i kuće bez ljudskog bića, i zemlja potpuno opustošena.“ Međutim Isaija je odavno mrtav. Tačno, ali poruka i dalje treba da bude data; jer zapamtite da je Gospod uputio Svoj poziv uopšteno, a ne posebno za Isaiju. On čeka izvršioce, i nestrpljiv je da upotrebi svakog koji će dozvoliti da njegov greh bude očišćen. Mi treba da budemo „spremni na svako dobro delo“ (Tit iii 1), a ta spremnost se stiće preko Božje sile očišćenja. Bog će upotrebiti oruđe koje je spremno pri ruci kada Njegovo delo treba da se učini. Ovo poglavlje naglašava ono što je izneto u članku, „Vreme Obećanja“, na početku ovog proučavanja u Isaiji, to jest, da je Isaijino proročanstvo naročito za poslednje dane. Ne trebamo da radimo nikakvo tumačenje, već jednostavno da uzmemo to kao da se primenjuje sada. Iako je to bilo toliko davno, ljudi koji su tada čuli njegove reči bili su u istom stanju i okolnostima u kojima su ljudi ovih dana. Oni nisu imali koristi od poruke. Hajdemo prema tome da posvetimo ozbiljniju pažnju na stvari koje smo čuli, i plašimo se kako ne bi, pošto nam je ostavljeno obećanje, bilo ko od nas trebao da izostane iz njega, i padne po istom primeru neverovanja.

Iako je uništenje određeno na celoj zemlji, ostatak će biti spašen. „Kao terebint, i kao hrast,

čije je deblo ostalo, kada su oboreni; tako je i sveto seme deblo od toga.“ Sveto seme, ponizni vernici u Hrista, seme su koje sprečava da zemlja bude potpuno i nepovratno razorena. Kao što će drvo klijati i rasti ponovo, iako je posečeno, pa iako je zemlja opustošena, nekolicina ljudi koji su ostavljeni—pravednih—biće klica koja će niknuti i učiniti da cela zemlja bude obnovljena. „Izrael će cvetati i pupiti, i lice sveta će ispuniti plodom.“ Isa. xxvii 6.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER